

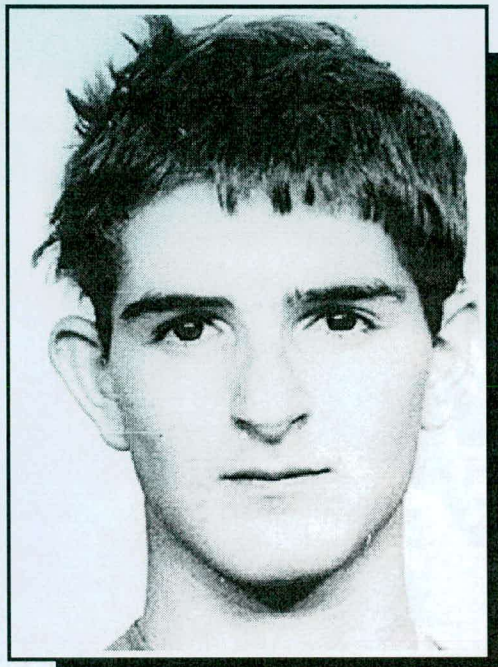
ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 3394655

סמל סקלר דוד ז"ל

סמל סקלר דוד ז"ל
בן 20 בנפלו

בן חיה והרב רט
נולד בארה"ב

ב-ב' בסיון תשכ"ב, 4/6/1962

התגורר במעלות

נפל בפעילות מבצעית

ב-ט"ו בתמוז תשמ"ב, 5/7/1982

במלחמת שלום הגליל

שרת בחיל השריון

יחידה: חט' 188, גד' 74

תפקיד: תותחן טנק

מקום נפילה: ביירות

באזור: לבנון

נקבר במעלות

קורות חיים

דוד בן חיה והרב רט, נולד ביום ב' בסיון תשכ"ב (4.6.1962) בפילדלפיה שבארצות-הברית. דוד התחיל את לימודיו בארץ הולדתו, וסיים בה שלוש כיתות בבית-ספר היסודי. בהיותו בן 9 שנים, דוד עלה עם אמו ואחותו דבורה לארץ. המשפחה השתקעה בהרצליה, ובה הוא המשיך את לימודיו בבית-הספר היסודי "ברנר". שנה נוספת למד דוד בבית-הספר XRO התיכון בהרצליה. אמו, שהגשימה את שאיפותיה הציוניות בעלייה לארץ, חינכה את ילדיה ברוח הציונות. המשפחה ביקשה לתרום לתרומה יתרה למדינה והחליטה לעבור לגור בגליל, בעיירה מעלות, שם עבדה האם ברפא"ל. דוד המשיך ללמוד בבית-הספר התיכון האזורי "יד נתן", במגמת אלקטרוניקה. הוא התבלט בנועם הליכותיו, והשפיע בהתנהגותו על חבריו בכיתה ובבית-הספר. דוד התמסר לפעילות ספורטיבית, היה חבר ומדריך בתנועת "הצופים", והרבה לקרוא ולהאזין למוסיקה. באוגוסט 1980 התגייס דוד לצה"ל. בגלל השקפת עולמו הציונית ואהבת ארץ-ישראל שלו, הוא דרש לשרת בחיל קרבי. הוא טען שבישראל צריכים הרבה לוחמים. דוד שירת בחיל השריון, עבר אימוני טירונות, סיים קורס תותחני-טנק ובאפריל 1981 הועלה לדרגת רב"ט. כשפרצה מלחמת "שלום הגליל", היה דוד עם הכוח שהסתער על ביצורי המחבלים ופרץ ללבנון. הוא המשיך במסלול הקרבות, עד שהגיע עם יחידתו למבואותיה הדרומיים של ביירות. ביום ט"ו בתמוז תשמ"ב (5.7.1982), במהלך הפגזה ארטילרית כבדה של האויב, נפגע הטנק שלו והוא נפצע פצעי מוות. בן 20 שנים הוא היה בנופלו. דוד הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית-הקברות במעלות. הוא השאיר אחריו הורים ואחות. על-שמו הוקמה ספריית תורנית בישיבת "מעלות" בעיירת מגוריו. על-שמו ניטעו עצים ביער המגינים של הקרן הקיימת לישראל. שר הבטחון אריאל שרון

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל סקלר דוד ז"ל

כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "סמל דוד סקלר נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל מדרום לשדה התעופה של ביירות. שירת בחיל השריון. הוא זכה להערכה מיוחדת על יכולתו ורצונו העז להיות לוחם. הוא לחם חירוף נפש וגבורה עילאית". מפקד יחידתו כתב עליו לאמו: "בחור מופלא ומיוחד היה דוד בעינינו. לא בחור חזק ובריא היה, ודווקא משום-כך זכה להערכה מיוחדת על יכולתו ורצונו העז להיות לוחם בשורה הראשונה. ואכן, דוד לחם עם חברים ומפקדים ימים ולילות, מן הגבול ועד מבואות ביירות. בוא עבר בנתיבי קרבות עזים וקשים, כשהוא וחבריו בין הטובים המובילים את צה"ל כולו, וזאת תוך חירוף-נפש וגבורה עילאית. ראיתי אותו ואת חבריו מסתערים, ראיתי אותם חשופים בצריח, ראיתי אותם חובשים פצועים, ראיתי אותם מחלצים חבר מטנק בוער וראיתי אותם בוכים על חבר שנפל - על דוד. אך תמיד קמים וביחד, בעיניים מפויחות, ובאימוץ כל שריר ונימי הנפש, משירים מבט קדימה וממשיכים לנוכח אימת המוות. אנו, המפקדים והחיילים ששרדנו בחיים, אל נשכח את דוד. אנו חייבים תודה והערכה עמוקה לך ולאימהות כמותך, שבנים כמו דוד גודלו כך וחונכו כך".